

8 mei 2022 (4de zondag van Pasen)

Anton Milh o.p.

Lezingen: Hnd 13,14.43-52; Apk 7,9.14b-17; Joh 10, 27-30

Beste zusters en broeders,

Drie weken geleden kwamen we bijeen voor de Paaswake waarin, vooraleer het Gloria en het Alleluia in te zetten, tot zeven teksten uit het Oude Testament worden gelezen. U zal denken: zeven, dat is wat teveel van het goede. Waarom stelt de liturgie ons zo'n zwaar programma voor? Bestaat er geen *light* versie? De reden is eenvoudig en geldt voor de hele liturgie in het Paastridium: de Kerk wil ons de wezenlijke eenheid leren van Wet, Profeten en Evangelie; van Schepping en Bevrijding. Wat in het Nieuwe Testament voltrokken wordt, staat reeds aangekondigd in het Oude Testament. De Schepping van het boek Genesis, de Bevrijding van het boek Exodus, de Bekering van de Profeten vinden allen hun voltooiing in de nieuwe Schepping, de uiteindelijke Bevrijding en de ware Bekering in Christus. Het Evangelie dat we vandaag lezen benadrukt opnieuw die eenheid.

Omdat de liturgische vertaling enigszins afwijkt van de brontekst, gaat deze gedachte helaas wat verloren. In het Grieks zegt Jezus namelijk dat niemand de schapen "uit mijn hand" zal wegroven (*ek teis cheiros mou; cheiros*, denk maar aan *chiropractor*). Vervolgens zegt Hij dat

evenzo niemand iets uit de hand van zijn Vader kan wegroven (*ek teis cheiros tou patros*). Die hand van de Vader, dat is de scheppende hand. Het is de hand waarmee God in het tweede hoofdstuk van Genesis stof neemt en er de mens uit boetseert. In Psalm 119 zingen we: “Uw handen hebben mij gemaakt en gevormd.” En bij monde van de profeet Jesaja zegt de Heer: “Ik heb u in mijn handpalmen geschreven.” De vaderlijke, scheppende hand, waarin wij ons liefdevol geborgen weten, is dezelfde hand als de bevrijdende, verlossende hand van de Zoon. Het zijn de vingers van deze hand die Jezus in het Marcusevangelie in de oren en op de tong van de doofstomme legt, waarna Hij hem “Effata” toefluistert: “Ga open”, “Kom los”, “Word vrij”. Het is deze hand die aan het kruis wordt genageld op Goede Vrijdag. En het is deze hand waarvan de apostel Thomas zegt dat hij de wonde erin wil zien, alvorens hij tot geloof kan komen. De hand die scheidt en de hand die verlost zijn één. “De Vader en Ik, wij zijn één.”

Welke houding wordt nu van ons verwacht, tegenover deze wonderlijke eenheid van Schepping en Verlossing, van genade op genade die wij mogen ontvangen? Jezus zegt: “Mijn schapen luisteren naar mijn stem en Ik ken ze en ze volgen Mij. Ik geef hun eeuwig leven; zij zullen in eeuwigheid niet verloren gaan.” Vier bewegingen worden hier omschreven. Ten eerste: luisteren, een vrije daad. Luisteren naar hoe God scheidt en bevrijdt, naar hoe Hij aanwezig is onder ons. De tweede stap, die logisch volgt uit de eerste, is gekend worden. Wanneer wij begrijpen dat God Schepper is, en dat Hij de Verlossing en Voltooiing van zijn Schepping wil, dan begrijpen wij ook dat Hij ons wil kennen, en dat wij ons moeten laten kennen. Waarom proberen zaken voor God te verbergen? Hij ziet in het verborgene en doorgrondt de harten. Hij wil ons kennen, zoals een ouder zijn kind wil kennen, om het te helpen, te bemoedigen, te genezen, op de goede weg te zetten in het leven. Dat is meteen de derde stap: eenmaal op de goede weg gezet, worden wij opgeroepen de herder te volgen. Opnieuw, in alle vrijheid: bij God geen dwang. De Schrift gebruikt voor ons de metafoer van schapen, maar dan niet van de onnozele variant. Wij volgen de herder omdat wij door Hem te beluisteren en door in de volle zin “kennis met Hem te hebben” –

Hij van ons, wij van Hem – ervan overtuigd zijn dat de weg die Hij gaat de goede weg is.

Als wij die drie stappen kunnen waarmaken, luisteren, kennen en volgen, dan wordt ons het eeuwig leven beloofd. Diegene die de Liefde is, schept in liefde, bestendigt in liefde, en voltooit in liefde. Diegene die het Leven is, schept tot leven, bestendigt in het leven, en voltooit tot eeuwig leven. Dat is de eenheid die God zelf is, dat is de eenheid waartoe wij door ons geloof worden uitgenodigd. Bidden wij in deze Paastijd dat wij er steeds meer van doordrongen mogen worden. Amen.